

[Jens Foged.]

den nye vurderingsmåde. Jeg kan naturligvis tiltræde, at de undersøgelser, der bliver foretaget, efter at 14. almindelige vurdering er færdig, bliver gransket nøje, for at vi kan se, om den boligværdiprocent, vi sætter, er korrekt, for også vi har den opfattelse, at det hverken skal være en stramning eller en lempelse, idet vi finder, at det indtil nu har været nogenlunde rimeligt.

Jeg skal kun give tilslutning til det spørgsmål, der er rejst om de medhjælpende hustruer. Vi håber, at det gennem kildeskatteloven bliver muligt at få det problem løst og det ret omgående.

Må jeg i forlængelse af debatten i går vedrørende ændring i lov om bygningsfredning over for den højtærede finansminister rejse det spørgsmål igen, som da blev rejst, og kort citere, hvad der står i betænkningen fra udvalget, der behandlede dette lovforslag:

„I udvalget er der enighed om, at det årlige tilskud til statens bygningsfredningsfond egentlig burde forhøjes ud over de 800.000 kr. Da det på grund af den økonomiske situation ikke lader sig gøre, henstiller udvalget, at man overvejer at forøge ejernes interesse for vedligeholdelse af fredede og andre bevaringsværdige bygninger ved at bevilge udvidet skattelettelse i forbindelse med restaurering.“

Jeg vil gerne anmode den højtærede finansminister om at tage det problem op til realistisk bedømmelse. Jeg finder, at fremfor at sige: disse bygninger ønsker vi bevaret, og vi vil derfor give statstilskud til deres bevarelse, vil det være langt, langt bedre, om enkeltpersoner, der var i besiddelse af sådanne bygninger, fik en sådan skattemæssig placering, at bygningerne uden statens indblanding i øvrigt kunne holdes i orden. Jeg tror, det haster. Jeg tror, som det fremgik af debatten i går, at der er mange bygninger, vi ønsker bevaret, men vi ønsker naturligvis, at det skal være så billigt for samfundet som overhovedet muligt, og derfor finder jeg, at denne henstilling fra et samlet udvalg til finansministeren snarest muligt bør følges op, og derfor anmoder jeg ministeren om eventuelt alle-

rede mellem anden og tredje behandling at komme med et forslag, der følger denne henstilling op.

Martin Pedersen: Da mit partis ordfører, hr. Helge von Rosen, ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag med de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Med hensyn til landbrugets stuehuse er det rigtigt, at der i udvalget har hersket betydelig usikkerhed. Formålet er jo imidlertid at få en ensartet lejeansættelse af landbrugets stuehuse landet over, og forudsætningen herfor er naturligvis, at man bygger på en ensartet vurdering. Jeg vil gerne, som jeg også gjorde det ved første behandling, give udtryk for min betænkelighed ved den måde, hvorpå vi har lavet boliglovgivning her i landet. Det er betænkeligt for mig, at man principielt ansætter lejeværdien efter forskellige love. Det naturlige ville være, at man ved fastsættelse af lejeværdien i landets parcelhuse altid anvendte den aktuelle vurdering for samtlige huses vedkommende i stedet for for et flertal af husenes vedkommende at anvende en forældet vurdering.

Der er jo nu enighed mellem boligforligets parter om den lovgivning, der foreligger her, og det betyder jo, at socialdemokratiet har anerkendt, at denne lovgivning er rimelig set i forhold til det eksisterende boligforlig. Det ville derfor efter min opfattelse være ønskeligt, om boligforligets parter optog til forhandling dette spørgsmål, således at vi ved næste ligningslov, den, der vedrører alle parcelhuse i landet beskattedes principielt ens, det vil sige efter den aktuelle vurdering. Det, man er enig om her, er jo en leje på $2\frac{1}{4}$ pct., for så vidt angår 1970, og det ville jo svare til en lejeværdi på $2\frac{1}{2}$ pct. i 1971. Det er jo netop balancepunktet, forudsat at forvurderingen viser sig at være rigtig, når vi får den endelige vurdering for hele landet. For 40 pct. lagt til de $2\frac{1}{2}$ pct. giver jo $3\frac{1}{2}$ pct. Der skulle derfor være god mulighed for, at boligforligets parter kunne enes om, at man i stedet for at køre videre med en forældet vurdering rettede den skævhed, der derved ville op-